

DECIZIA NR

privind soluționarea contestației formulată de **SC M SRL**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., în sumă totală de **lei**, din care: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare, lei taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată, precum și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentare de plată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată SC M SRL nu este de acord cu rezultatul actului de control și a deciziei, solicitând anularea acestora, invocând următoarele:

Taxa pe valoare adăugată deductibilă în luna iulie 2007 a fost influențată de înregistrarea eronată atât în evidența contabilă cât și în Jurnalul de cumpărări a taxei pe valoare adăugată aferentă facturi fiscale nr. emisă de SC SRL din . Taxa pe valoare adăugată deductibilă aferentă acestei facturi este în sumă de lei, iar în Jurnalul de cumpărări și în evidența contabilă a fost trecută suma de lei, rezultând o diferență de taxa pe valoare adăugată deductibilă în sumă de lei, contestatoarea susținând, că aceasta este diferența și nu cea trecută în Raportul de inspecție fiscală în sumă de lei.

Contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscale au calculat majorări de întârziere în sumă totală de lei pentru diferența de taxa pe valoare adăugată, astfel pentru suma de lei au calculat majorări de întârziere până la data depunerii Decontului de TVA cu opțiune de rambursare, respectiv 25 martie 2008, iar pentru suma de lei până la data de 30 aprilie 2008.

De asemenea, precizează că, soldul sumei negative de taxa pe valoare adăugată înregistrată la 28 februarie 2008 în valoare de lei, provine din achiziții de marfă și materiale aferente perioadei 01.10.2006 – 29.02.2008.

Contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală au făcut abstracție de Ordinul nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, care în Cap.III Planul de conturi general și în Cap.V Norme metodologice de utilizare a conturilor contabile, face precizările necesare evidenței decontărilor cu bugetul statului privind taxa pe valoare adăugată, și nu au respectat prevederile cap. III Majorări de întârziere, art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, contestatoarea susține că, se impunea „calcularea majorărilor de întârziere pentru neplata la termen a TVA – ului aferent soldurilor finale ale lunilor decembrie 2007, ianuarie și februarie 2008 ”, arătând prin calculele efectuate în contestație că, și în situația înlăturării erorii în ceea ce privește taxa pe valoare adăugată deductibilă în luna iulie 2007, în sumă de lei, societatea ar fi înregistrat o taxă pe valoare adăugată de rambursat atât pentru luna iulie, cât și pentru lunile august, septembrie, octombrie, noiembrie 2007, rezultând majorări de întârziere în sumă de lei.

Argumentația juridică a contestatoarei este:

- art.119, art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31 iulie 2007.
- Ordinul nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, D. G.F.P. , au stabilit în sarcina societății obligații fiscale reprezentând taxa pe valoare adăugată în sumă totală de lei din care: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare, lei taxa pe valoare adăugată suplimentar și rămasă de plată, precum și lei accesorii aferente taxei pe valoare adăugată suplimentară de plată.

Verificarea s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., prin care se înaintează Decontul de TVA cu opțiunea de rambursare a soldului sumei negative de TVA, aferent lunii februarie 2008, înregistrat sub nr., în sumă de lei.
Perioada verificată este 01.10.2006 – 29.02.2008.

În perioada verificată s-a constatat că taxa pe valoare adăugată deductibilă provine în principal din achiziții de marfă, bunuri și servicii necesare desfășurării activității.

Organele de inspecție fiscală, în urma verificării au constatat că, în luna iulie 2007 **SC M SRL** achiziționează mărfuri de la SC SRL din cu factura fiscală nr. în sumă totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei. Contestatoarea înregistrează eronat în evidența contabilă și în jurnalul de cumpărări valoarea acestei facturi fiscale, respectiv suma de lei din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Urmare celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că, pentru diferența în sumă de lei rezultată ca urmare a înregistrării eronate a facturii sus menționate, contestatoarea nu poate deduce taxa pe valoare adăugată aferentă, neprezentând documente justificative conform art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de taxa pe valoare adăugată, în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere, conform art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

și art. III din Legea nr.210/2005 privind aprobarea [O.G. nr. 20/2005](#) pentru modificarea și completarea [O. G. nr.92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, în sumă totală de lei, astfel:

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data depunerii Decontului de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a TVA, respectiv 25.03.2008.

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data de 30.04.2008.

La punctul 2.2.1 „Soluționarea decontului de taxa pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare” din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală au evidențiat taxa pe valoare de adăugată solicitată la rambursare în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată suplimentar de plată în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată respinsă la rambursare în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată suplimentară și rămasă de plată în sumă de lei și accesoriile aferente de plată în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Cauza supusă soluționării este dacă, contestatoarea avea drept de deducere a diferenței de taxă pe valoarea adăugată rezultată ca urmare a înregistrării eronate în evidența contabilă și în Jurnalul de cumpărări a unei facturi de aprovizionare.

În fapt, SC M SRL a solicitat la rambursare taxa pe valoare adăugată în sumă de lei prin Decontul de TVA cu opțiunea de rambursare a soldului sumei negative de TVA, aferent lunii februarie 2008, înregistrat sub nr..

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., la punctul 2.2.1 „Soluționării decontului de taxa pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare”, organele de inspecție fiscală evidențiază taxa pe valoare de adăugată solicitată la rambursare în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată suplimentar de plată în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată respinsă la rambursare în sumă de lei, taxa pe valoare de adăugată suplimentară și rămasă de plată în sumă de lei și accesoriile aferente de plată în sumă de lei.

Perioada verificată este 01.10.2006 – 29.02.2008.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea în luna iulie 2007, achiziționează mărfuri de la SC SRL din cu factura fiscală nr. în sumă totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată deductibilă în sumă de lei. Contestatoarea înregistrează eronat în evidența contabilă și în jurnalul de cumpărări valoarea acestei facturi fiscale, respectiv suma de lei din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că, pentru diferența în sumă de rezultată ca urmare a înregistrării eronate a facturii sus menționate, contestatoarea nu poate deduce taxa pe valoare adăugată aferentă, ne prezentând documente justificative, conform art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 145

”(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...] .”

ART.146

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin (5);”

ART.155

”(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoana obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cota, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxă, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxă, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a, ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabilă în România» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»;

2. în cazul în care taxă se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) și g) sau ale art. 160, o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a ori mențiunea «taxare inversă»;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice alta mențiune cerută de acest titlu. “

Din dispozițiile legale de mai sus, se reține că taxa pe valoare adăugată este deductibilă doar dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, și aceasta se justifică cu factură fiscală întocmită conform prevederilor legale.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că societatea a înregistrat eronat în evidența contabilă și în Jurnalul de cumpărări, factura fiscală nr. emisă de către SC SRL în sumă totală de lei, din care taxă pe valoare adăugată în sumă de lei, deși valoarea corectă a facturii fiscale este în sumă de lei, din care taxă pe valoare adăugată în sumă de lei. Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența în sumă de lei reprezentând taxă pe valoare adăugată, rezultată ca urmare a înregistrării eronate a facturii sus menționate.

De altfel, contestatoarea recunoaște că taxa pe valoare adăugată deductibilă în luna iulie 2007, a fost influențată de înregistrarea eronată, atât în evidența contabilă cât și în Jurnalul de cumpărări, a taxei pe valoare adăugată aferentă facturii fiscale nr., emisă de SC SRL din , rezultând o diferență de taxă pe valoare adăugată deductibilă în sumă de lei, nefiind de acord cu cea trecută în Raportul de inspecție fiscală în sumă de lei.

Referitor la suma de lei reprezentând diferența de taxă pe valoare adăugată, înregistrată greșit de contestatoare, se reține faptul că prin Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au calculat și stabilit eronat această diferență, corect aceasta fiind în sumă de lei, rezultând astfel o diferență de taxă pe valoare adăugată **stabilită în plus** în sarcina contestatoarei în sumă de lei.

Suma de lei se regăsește și în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, în care organele de inspecție fiscală arată că: „La stabilirea și calculul diferenței de TVA în sumă de lei (corect fiind lei) s-a strecurat o greșeală de calcul în raportul de inspecție fiscală, care îndeplinește condiția de eroare materială, constând în inversarea cifrelor aferente TVA (lei, corect fiind lei).

Acest fapt nu schimbă efectele fiscale, cu privire la plata diferenței de TVA pentru suma de lei. Suma de lei întreadevăr nu poate fi stabilită în sarcina societății”.

Prin urmare, ținând cont de cele precizate și având în vedere prevederile legale mai sus enunțate, se reține faptul că, înregistrarea eronată în evidența contabilă și în Jurnalul de cumpărări a taxei pe valoare adăugată aferentă facturii fiscale nr., a condus la majorarea taxei pe valoare adăugată deductibilă, asupra căreia contestatoarea eronat și-a exercitat dreptului de deducere, organele de inspecție fiscală în mod legal, au constatat că, societatea **nu poate deduce** diferența de taxa pe valoare adăugată aferentă, înregistrată eronat. De asemenea, în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la rambursare suma solicitată.

În consecință, având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit greșit diferența de taxa pe valoare adăugată care a fost înregistrată eronată în evidența contabilă și în Jurnalul de cumpărări, aferentă facturii fiscale nr., în sumă de lei, corect aceasta fiind în sumă de lei, urmează a se respinge parțial contestația, ca neântemeiată, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, din care suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare și suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., și a se admite parțial contestația pentru suma de lei reprezentând de taxa pe valoare adăugată suplimentar de plată în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., **stabilită în plus în sarcina societății.**

2. Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra majorărilor de întârziere stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., în condițiile în care din Raportul de inspecție fiscală nr. , nu reiese că, la stabilirea acestora s-a analizat starea de fapt din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată, pentru perioada la care au fost calculate.

În fapt, pentru diferența de taxa pe valoare adăugată în sumă de lei rezultată ca urmare a înregistrării eronate a facturii fiscale nr. emisă de SC SRL din , organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere, conform art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actualizată până la data de 01.01.2007, în sumă totală de lei, astfel:

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data depunerii Decontului de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a TVA, respectiv 25.03.2008.

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data de 30.04.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

ART. 92

“Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către

contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin.(2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

e) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; ”

Totodată, sunt aplicabile prevederile art.147³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art.153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare suma negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxa prevăzut la art. 156².

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxa prevăzut la art. 156², din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare.

(5) Prin decontul de taxa prevăzut la art. 156², persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (2) și (3), care reprezintă regularizările de taxa și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxa de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezulta un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare. „

Precum și cu prevederile din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 115

” Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. ”

ART. 116

„ Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență **și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(1[^]1) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

....

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Se reține că, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere, în sumă de lei, la o diferență de taxa pe valoare adăugată deductibilă în sumă de lei, rezultată ca urmare a înregistrării eronate în luna iulie 2007, a facturii fiscale nr. emisă de SC SRL, pentru care nu au acordat drept de deducere, astfel:

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data depunerii Decontului de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a TVA, respectiv 25.03.2008.

- pentru suma de lei majorări de întârziere, în sumă de lei, calculate până la data de 30.04.2008 (data efectuării controlului).

Prin contestația formulată contestatoarea nu este de acord cu cuantumul majorărilor de întârziere calculate de organele de inspecție fiscală, susținând că, se impunea „calcularea majorărilor de întârziere pentru neplata la termen a TVA – ului aferent soldurilor finale ale lunilor decembrie 2007, ianuarie și februarie 2008”, iar prin calculele efectuate în contestație arată că, și în situația înlăturării erorii în ceea ce privește taxa pe valoare adăugată deductibilă în luna iulie 2007, în sumă de lei, societatea ar fi înregistrat o taxă pe valoare adăugată de rambursat atât pentru luna iulie, cât și pentru lunile august, septembrie, octombrie, noiembrie 2007, rezultând majorări de întârziere în sumă de lei.

Cu privire la susținerea contestatoarei, referitor la calculul majorărilor de întârziere, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală, nu aduc nici o motivare.

De asemenea, se reține și faptul că, din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. , nu rezultă dacă, societatea, în perioada verificată avea evidențiată și declarată taxa pe valoare adăugată de rambursat, sau taxa pe valoare adăugată de plată, organele de inspecție fiscală, nefăcând nici o precizare.

Deși, contestatoarea a anexat la dosarul contestației copii după deconturile de taxa pe valoare adăugată aferente lunilor, iunie, iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 2007, ianuarie și februarie 2008, organele de soluționare nu rețin aceste probe, întrucât nu se cunoaște dacă operațiunile din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată cuprinse în acestea, au fost înregistrate în evidența contabilă, așa cum au fost prezentate. De asemenea, documentele prezentate nu sunt certificate „conform original” neavând număr de înregistrare de la organul fiscal, care să confirme că au fost declarate și depuse la acesta.

Prin urmare, având în vedere că, organele de inspecție fiscală au întocmit Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr., iar organele de soluționare a contestațiilor au reținut că, diferența de taxa pe valoare adăugată deductibilă în sumă de lei, ca urmare a înregistrării eronate în luna iulie 2007, a facturii fiscale nr. este

eronată, corect aceasta fiind în sumă de lei, reiese că majorările de întârziere sunt eronat stabilite.

Totodată, se reține că, organele de inspecție fiscală au stabilit majorări de întârziere aferente diferenței de taxă pe valoare adăugată deductibilă, ca urmare a înregistrării eronate în luna iulie 2007, a facturii fiscale nr., pentru care nu au admis deducerea, fără a avea în vedere și a analiza starea de fapt din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată, pentru perioada la care au fost calculate.

Pentru considerentele arătate, urmează a se face aplicarea prevederilor art.216 „Soluții asupra contestației”, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, conform căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, astfel că, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă de inspecție să efectueze o nouă verificare, luând în considerare cele reținute prin prezenta, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr. 519/ 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care precizează:

“ 12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

În ceea ce privește argumentul contestatoarei potrivit căruia organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de prevederile Ordinului nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene care în Cap.III Planul de conturi general și în Cap.V Norme metodologice de utilizare a conturilor contabile, face precizările necesare evidenței decontărilor cu bugetul statului privind taxa pe valoare adăugată, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile respectivului ordin a fost abrogat de art.10 din **Ordinul nr. 1.752/17.11.2005** pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene. Mai mult decât atât, motivul invocat de contestatoare nu are legătură cu argumentele prezentate de organele de inspecție fiscală, aplicabile speței, în Raportul de inspecție fiscală nr.1398/30.04.2008.

În ceea ce privește afirmația contestatoare referitoare la faptul că, organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile cap.II Majorări de întârziere, art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în data de

31 iulie 2007, menționăm că, întrucât factura fiscală nr.362, înregistrată eronat de societate, a fost emisă de SC GABBRO SRL **în data de 17.07.2007**, iar baza legală adusă ca argument de contestatoare se referă la O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **în data de 31 iulie 2007**, ordonată care conform art.III intră în vigoare la 30 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, deci după data emiterii facturii fiscale mai sus menționată.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.145, alin.(1), alin.(2), lit a), art.146, alin.(1), lit.a), art. 147³, alin.(1), alin.(2), alin.(3), alin. (4), alin. (5) și art.155, alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.92, alin.(1), alin.(2), lit.a), alin.(3), lit e), art.115, alin.(1), art.116, alin. (1), alin.(5) și art. 216, alin (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.12.7 și pct.8 din Ordinul nr. 519/ 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată se:

DECIDE

1. Respingerea parțială a contestației, ca neântemeiată, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată din care:

- lei - taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare,
- lei - taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.

2. Admiterea parțială a contestației pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..

3. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.,

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a efectuat verificarea, să procedeze la o nouă verificare pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, ținând cont de cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și prevederile legale aplicabile în speță în perioada verificată, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.